

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (73)2245

Vol. 1973/0411

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(73) 2245 def.

Brussel, 9 januari 1974

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

houdende verplichting voor de lid-staten van de Europese
Economische Gemeenschap om minimumvoorraden brandstof aan te houden
bij de elektriciteitscentrales

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

MEMORIE VAN TOELICHTING1. Noodzaak van het aanhouden van brandstofvoorraden bij de termische centrales

Een regelmatige en toereikende elektriciteitsvoorziening is een fundamentele voorwaarde voor het bestaan en de ontwikkeling van de moderne maatschappij. Een eventuele onderbreking van de elektriciteitsvoorziening van de drie grote verbruikssectoren, met name de industrie, het transport en de huishoudelijke sector, zou ernstige storingen in de vitale activiteiten van deze maatschappij veroorzaken. In een dergelijk geval zouden, naast de directe verbruikers van elektriciteit, een serie verbruikers worden getroffen voor wie het gebruik van andere energiebronnen rechtstreeks afhankelijk is van de beschikbaarheid van elektrische energie.

Het is derhalve noodzakelijk de continuïteit van de elektriciteitsproductie te verzekeren.

Om de continuïteit van de elektriciteitsvoorziening te verzekeren moet het mogelijk zijn elektrische energie te produceren op het tijdstip dat de vraag zich voordoet, aangezien het opslaan van elektrische energie als zodanig onmogelijk is. Een fundamentele voorwaarde voor een permanent bedrijf van het bestand aan elektrische centrales is de beschikking over voldoende hoeveelheden primaire energie (waterkracht en geothermische reserves, steenkool, bruinkool, technische gassen, aardgas, aardolieprodukten, splijtstoffen). Bepaalde typen van centrales beschikken over een permanente voorziening met primaire energie omdat zij direct op de bronnen daarvan zijn aangesloten; de meeste centrales beschikken daarover echter niet en zien zich verplicht voorraden aan te leggen.

Voor zover geen nationale regelingen bestaan, kunnen deze voorraden aanzienlijke verschillen vertonen in verband met de aspecten van de voorziening uit oogpunt van techniek, economie en continuïteit. In het kader van een energievoorzieningsbeleid voor de Gemeenschap en met het oog op de belangrijke rol van de elektriciteitssector bij dit beleid, lijkt het nodig om voor de centrales van de lid-staten een verplichting tot het aanhouden van brandstofvoorraden volgens gemeenschappelijke criteria op te leggen.

.../...

Deze voorraden aan primaire energie dienen op een zodanige wijze te worden aangelegd dat de continuïteit van de elektriciteitsvoorziening wordt gegarandeerd en dat de producent direct over deze voorraden kan beschikken. Dit komt er op neer dat de voorraden in het algemeen moeten worden aangelegd op de vestigingsplaats van de centrale. Afgezien van het aspect inzake continuïteit heeft een dergelijke maatregel het voordeel dat, op het moment dat zich een crisis inzake voorziening voordoet, een aanzienlijke vervoerscapaciteit wordt ontlast : dit blijkt duidelijk aan de hand van het feit dat in 1972 bv. in de uitgebreide Gemeenschap 35,3% (1) van het totale verbruik aan zware stookolie en 38% (2) van het totale steenkoolverbruik voor rekening kwam van de elektriciteitscentrales.

2. Gevolgen die voortvloeien uit de structuur van de voorziening met primaire energie voor de elektriciteitsproductie in de Gemeenschap

De waterkracht, de geothermische energie en de technische gassen zijn energiebronnen die worden verbruikt in centrales gevestigd in de nabijheid van de plaats waar de winning of de produktie plaatsvindt en vertegenwoordigen dus een permanente voorzieningsmogelijkheid waardoor voorraadvorming overbodig is.

Het lijkt redelijk ook bruinkool bij voornoemde categorie bronnen te betrekken, aangezien het aanleggen van voorraden bruinkool om technische en economische redenen niet in overweging kan worden genomen.

Om deze redenen zou de voorraadvorming betrekking moeten hebben op aardolieprodukten, kolen, splijtstoffen en aardgas.

Het aardgas wordt niet bij de centrales opgeslagen omdat een dergelijke opslag, in gasvormige of vloeibare toestand, zeer aanzienlijke investeringen vergt. Voorts wordt deze brandstof, voor zover zij afkomstig is van winningsplaatsen op het grondgebied van de Gemeenschap, uitsluitend getransporteerd via pijpleidingen, waardoor de continuïteit van het vervoer in relatief grote mate is verzekerd. Wegens de moeilijkheden in verband met de vorming van voorraden en de permanente verbinding tussen de plaats van winning en die van verbruik kunnen de aardgaslagen zelf als voorraden van de elektriciteitscentrale worden beschouwd voor zover levering van de nodige hoeveelheden gegarandeerd is.

(1) 73 miljoen ton
(2) 106 miljoen ton steenkool equivalent

Wegens hun bijzondere aard beschikken de kernenergiecentrales doorgaans over splijtstofvoorraden voor veel langere perioden dan die waarvan in dit verband wordt uitgegaan (aangegeven onder punt 3).

Derhalve zouden de maatregelen in verband met de voorraadvorming voornamelijk betrekking moeten hebben op aardolieprodukten en kolen.

3. Hoeveelheden brandstof die bij de thermische centrales moeten worden opge-

sl

De hoeveelheden brandstoffen die bij de centrales dienen te worden opgeslagen moeten voldoende zijn om een crisis inzake de voorziening te kunnen opvangen, speciaal in de aardoliesector. Bij het bepalen van deze hoeveelheden moet een compromis worden gevonden tussen een maximale continuïteit en een economisch aanvaardbare kostengrootte. Tevens mogen bepaalde problemen op het gebied van de techniek en van het milieu niet uit het oog worden verloren.

In verband met een en ander moeten de brandstofvoorraden die door de elektriciteitsproducenten moeten worden aangehouden het op ieder ogenblik mogelijk maken de te verwachten leveringen van elektrische energie voort te zetten gedurende een periode van 50 dagen.

Hoewel de grootte van deze voorraden relatief gering lijkt in het geval van een eventuele onderbreking van de aardolievoorziening, kan zij toch als voldoende worden beschouwd in verband met het feit dat de invoerders van aardolie verplicht zijn voorraden aan te houden die voldoende zijn voor een periode van 3 maanden (Richtlijn van de Raad van 19.12.1972).

4. Plaats waar de aan te houden voorraden moeten worden opgeslagen

De opslagplaatsen zouden in het algemeen moeten samenvallen met de vestigingsplaats van de centrales. Indien een producent over een bestand aan centrales beschikt, kan hij over de verdeling van de voorraden bij deze centrales beslissen in de mate waarin de levering die gedurende de onder punt 3 genoemde periode te verwachten is gegarandeerd blijft. Compensatie tussen centrales van verschillende producenten kan worden overwogen.

5. Categorieën van elektriciteitsproducenten waarvoor de regeling inzake het aanhouden van voorraden toepassing vindt.

De elektriciteitsbehoeften in de uitgebreide Gemeenschap worden voor ongeveer 80% gedekt door elektriciteitsproducenten die werken voor het openbare net en voor het overige door industriële zelfopwekkende bedrijven. De producenten die werken voor het openbare net leveren hun produktie aan drie verbruikssectoren : industrie, transport en de huishoudelijke sector, terwijl de zelfproducenten hun produktie geheel of gedeeltelijk aanwenden voor eigen behoeften, met dien verstande dat zij normaal zijn aangesloten op het openbare net waarmee zij energie uitwisselen. Rekening houdende met het feit dat de produktie ten behoeve van het openbare net en de zelfproduktie nauw met elkaar zijn verweven en anderzijds met het algemene belang van de brandstofvoorziening van de zelfopwekkers en de gevolgen van een onderbreking hiervan ten aanzien van de vraag naar elektriciteit bij de producenten van het openbare net, blijkt het noodzakelijk het aanhouden van voorraden bij de centrales van beide categorieën elektriciteitsproducenten verplicht te stellen.

6. Tenuitvoerlegging en controle van het stelsel van voorraadvorming.

De vorming van voorraden zou zo spoedig mogelijk moeten geschieden en uiterlijk 1 januari 1976 verwezenlijkt moeten zijn. Om de toepassing van deze maatregel te garanderen zouden de lid-staten een controlestelsel moeten uitwerken. Met het oog op een gemakkelijke tenuitvoerlegging van de regeling zou de grootte van de centrales waarvan de voorraden regelmatig moeten worden gecontroleerd kunnen worden beperkt tot die van centrales met een geïnstalleerd vermogen van 100 MW en meer. Indien compensatie plaatsvindt tussen de centrales van een of van verschillende producenten moeten deze laatste het bewijs leveren dat het onder punt 3 aangegeven doel kan worden bereikt.

VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD

houdende verplichting voor de lid-staten van de
Europese Economische Gemeenschap om minimumvoorraden
brandstof aan te houden bij de elektriciteitscentrales

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 103,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van een gemeenschappelijk energiebeleid
behoort tot de doelstellingen van de Gemeenschap en dat de Commissie derhalve
tot taak heeft dienovereenkomstige maatregelen voor te stellen;

Overwegende dat een regelmatige en voldoende elektriciteitsvoorziening een
fundamentele voorwaarde vormt voor het bestaan en de ontwikkeling van de
moderne maatschappij en dat een eventuele onderbreking van de elektriciteits-
voorziening ernstige storingen in de vitale activiteiten van de Gemeenschap
zou veroorzaken;

Overwegende dat om deze voorziening te garanderen, elektriciteit moet kunnen
worden opgewekt op het moment dat daaraan behoefte bestaat;

Overwegende dat de beschikking over voldoende hoeveelheden primaire energie
een fundamentele voorwaarde vormt voor de permanente beschikbaarheid van het
bestand aan elektriciteitscentrales;

Overwegende dat zich, voor bepaalde categorieën van primaire energie, onver-
wachte bevoorradingscrises kunnen voordoen en dat derhalve nu reeds maatre-
gelen dienen te worden getroffen om in dergelijke gevallen van schaarste te
voorzien;

Overwegende dat het noodzakelijk is de continuïteit van de voorziening met deze brandstoffen te verzekeren door het aanleggen en instandhouden van minimumvoorraden bij de elektrische centrales;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

De lid-staten nemen alle passende wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen om de elektriciteitsproducenten te verplichten permanent een niveau voor de voorraden brandstof bij hun thermische elektriciteitscentrales te handhaven; een dergelijk niveau voor de voorraden moet het op ieder ogenblik mogelijk maken de te verwachten leveringen van elektrische energie voort te zetten gedurende een periode van 50 dagen.

Artikel 2

1. De verplichting inzake het aanleggen van voorraden geldt voor de elektrische centrales die werken ten behoeve van het openbare net en de industriële zelfopwekkende bedrijven.
2. Deze verplichting geldt niet voor elektrische centrales waar de elektrische energie wordt opgewekt door middel van fabrieksgassen of industriële en andere afvalstoffen.
3. De voorraden dienen te worden opgeslagen op de vestigingsplaats van de betrokken centrale of op een plaats die rechtstreeks hiermee verbonden is. Voor het vervoer van de opslagplaats naar de centrale mag geen beroep worden gedaan op openbaar vervoer.
Bij de centrales waar de elektrische energie wordt opgewekt door middel van aardgas of van bruinkool mag de laag waardoor de centrale van brandstof wordt voorzien als voorraad van de centrale worden beschouwd voor zover de leverantie van de hoeveelheden aan de hand waarvan de in artikel 1 genoemde te verwachten leveringen van elektrische energie kunnen worden voortgezet zelfs bij moeilijkheden in verband met de voorziening met brandstof voor thermische elektriciteitscentrales gegarandeerd is.

4. De hoeveelheden brandstof welke bij iedere thermische centrale dienen te worden opgeslagen worden door de elektriciteitsproducenten vastgesteld, gelet op de door het vervoer- en interconnectienet geboden mogelijkheden.

De elektriciteitsproducenten mogen zich groeperen om de brandstofvoorraden over hun centrales te verdelen, voor zover zij de voortzetting van de in artikel 1 genoemde te verwachten leveringen van elektrische energie kunnen garanderen.

Artikel 3

1. Er is slechts in de regelmatige controle van de voorraden voorzien voor centrales met een geïnstalleerd vermogen van 100 MW of meer.
2. De lid-staten verstrekken aan de Commissie een overzicht van de op 1 april en op 1 oktober van ieder jaar aanwezige voorraden bij deze centrales, onder nauwkeurige opgave van de voorraden die nodig zijn voor de voortzetting van de in artikel 1 genoemde te verwachten leveringen van elektrische energie. Deze mededeling moet uiterlijk 1 juni, respectievelijk 1 december van ieder jaar worden gedaan.
3. Ten einde de Commissie in staat te stellen zich een oordeel te vormen over de situatie op het gebied van de voorziening doen de lid-staten op de door de Commissie bepaalde wijze de in lid 2 genoemde mededelingen binnen een kortere termijn of met betrekking tot andere perioden.

Artikel 4

In geval van moeilijkheden bij de voorziening met brandstof voor thermische centrales in de Gemeenschap belegt de Commissie op verzoek van een lid-staat of op eigen initiatief een bijeenkomst van de lid-staten voor onderling overleg.

Behalve in geval van bijzondere dringende noodzaak of voor het voldoen aan geringe lokale behoeften onthouden de lid-staten zich ervan om, vóór het genoemde overleg, zoveel aan de voorraden te onttrekken dat deze beneden het verplichte minimum komen.

.../...

De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van alle onttrekkingen aan de voorraden en doen zo spoedig mogelijk mededeling van :

- de datum waarop de voorraden beneden het verplichte minimum zijn gekomen;
- de redenen van deze onttrekkingen;
- de eventueel getroffen maatregelen om de voorraden weer op peil te brengen;
- zo mogelijk, de vermoedelijke ontwikkeling van de voorraden in de periode dat deze beneden het verplichte minimum blijven.

Artikel 5

De voorraadvorming overeenkomstig de bepalingen van de onderhavige richtlijn moet binnen een zo kort mogelijke termijn na de kennisgeving van deze richtlijn, en uiterlijk 1 januari 1976, haar beslag hebben gekregen.

De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van de daartoe getroffen maatregelen.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter